

ULUSLARARASI SENDİKAL ÖRGÜTLER ENTERNASYONALİST Mİ?

Aydınlık Gazetesi, 28 Ağustos 2012

Yıldırım Koç

Türkiye’de işçi sınıfının sorunları giderek artıyor; işçi sınıfı mücadelesinde ise yeni bir dalganın arifesinde gibiyiz.

Bu süreçte birçok sendikamız, üyesi bulunduğu uluslararası sendikal örgütlerden etkili bir destek görebilecek mi? Uluslararası sendikal örgütler enternasyonalist mi?

Hayır. Bu süreçte mesajların ötesinde bir destek gelmeyecektir; çünkü uluslararası sendikal örgütler enternasyonalist değildir. Bu örgütlere emperyalist ülkelerin sendikaları hakimdir. Bu sendikalar da kendi emperyalistlerini desteklemeyi tercih ediyorlar.

Peki, bu uluslararası sendikal örgütlerin politikalarını değiştirebilmek olanaklı değil mi?

Uluslararası sendikal örgütlerde, emperyalizme karşı tavır alan sendikaların gücü ve etkinliği artırılmaz mı?

Uluslararası sendikal örgütlerde genel kurulda temsil ve oy oranları, ödenti verilen üye sayısı ile bağlantılıdır. Emperyalist ülkelerde emperyalist sömürünün sağladığı olanaklar nedeniyle sendikalı işçi sayısı daha yüksektir.

Ayrıca, bazı örgütlerde ülkeler milli gelir düzeyine göre iki veya üç grupta toplanmakla birlikte, genellikle tüm ülkeler için üye başına üyelik ödentisi aynı miktardır. Diğer bir deyişle, kişi başına milli geliri 30 bin Dolar olan ülkenin sendikası da, 2 bin Dolar olan ülkenin sendikası da, üye başına aynı miktar ödenti vermektedir. Bu durumda, gelişmiş kapitalist ülkelerin sendikaları, gerçek üye sayıları ve hatta daha yüksek bir sayı üzerinden üyelik ödentisini verirken zorlanmamakta; buna karşılık, az gelişmiş ülke sendikalarının gerçek üye sayısı üzerinden üye ödentisi vermeleri olanaksız olmaktadır. Böylece, milli gelirdeki büyük farklılıkları dikkate almayan ödenti sistemi, gelişmiş kapitalist ülkelerin sendikalarının gücünün artırılması sonucunu doğurmaktadır.

Uluslararası sendika toplantılarında en yaygın olarak kullanılan dil İngilizcedir. Ayrıca, Fransızca, Almanya ve İspanyolca da kullanılmaktadır. Küçük ülkeler olmalarına karşın İsveççe, Norveççe, Danimarkaca dillerinde de çeviri sağlanmaktadır. Az gelişmiş bir ülkeden bir sendikacının bu dillerden birine hakim olması ve zorlukla karşılaşmadan görüşlerini ifade edebilmesi kolay değildir. Ayrıca, bütün belgeler genellikle İngilizce olarak hazırlanmaktadır. Bunların toplantı öncesinde çevrilebilmesi de büyük zorluklar içermektedir. Bu durumda, İngiliz, Amerikalı, Fransız, Alman ve bu dilleri küçüklükten itibaren iyi biçimde öğrenen Hollandalı sendikacıların uluslararası sendikal örgütlerde büyük bir avantajı ortaya çıkmaktadır.

Gelişmiş kapitalist ülkelerin sendikaları özellikle az gelişmiş ülkelerin sendikalarıyla olan ilişkilerinde, yaygın biçimde kullandıkları devlet parasına da bağlı olarak, bir astlık/üstlük, bağış alan/bağış veren ilişkisi kurmaktadır. Bu ülkelerin devletleri, bu tür faaliyetlerde kullanabilmeleri için, kendi sendikalarına önemli kaynaklar vermektedir. Bu devlet kaynaklı destek, birçok az gelişmiş ülke sendikacısının uluslararası sendikal örgütlerde izleyeceği politikada, yardım veren ülkenin sendikasının politikasından etkilenmesini getirmektedir. Ayrıca, gelişmiş kapitalist ülkelerin sendikalarının uluslararası ilişkiler bölümlerinde çok sayıda uzmanlaşmış personel vardır.

Bu koşullarda, Türkiye gibi ülkelerin sendikalarının uluslararası sendikal örgütlerde politikaların belirlenmesinde etkili olabilmeleri olanaklı değildir. “Gücün haklı değil, haklının güçlü olduğu bir dünya” özlemi uluslararası sendikal alanın kendisi için de geçerlidir.